

[Ragnhild Andersen.]

Indtægt i Aaret 1945—46 og den reelle Indtægt efter Juli 1946. Saa kan man jo selv vurdere, om det er den rigtige Udvikling, men det synes jeg og mit Parti i hvert Fald ikke, fordi det netop er Rentemodtagerne, der lever paa det laveste Niveau.

Jeg beklager meget, at den højtærede Arbejds- og Socialminister heller ikke synes om Forslaget. Den højtærede Minister siger, at jeg her har fremført Eksempel efter Eksempel, og naar de saa bliver plukket i Stykker, lader jeg dem ligge. Jeg vil gerne sige, at det er ikke min Hensigt at lade det Eksempel, som den højtærede Minister har forsøgt at plukke i Stykker her, ligge. Eksemplet er hentet fra Aldersrenteforeningens Medlemsblad, og det har jeg citeret som saadant her fra Tingets Talerstol, og jeg skal undersøge, med det Kendskab, som jeg efterhaanden har til Folkeforsikringsloven, hvorvidt der skulde være Fejl i denne Opstilling. Det kan maaske tænkes, at visse Ydelser endnu ikke er udbetalt, det skal jeg ikke kunne sige. Men i hvert Fald er det ikke saadan — det haaber jeg heller ikke, den højtærede Arbejds- og Socialminister vil synes —, at man bare fører Eksemplerne frem uden Hensyn til, om de er rigtige eller forkerte. Naturligvis skal Eksemplerne være rigtige, og som Helhed er det rigtigt, at det store Flertal af Rentemodtagere, der kun har deres Rente at leve af — og det er jo Flertallet af dem —, i Virkeligheden ikke har faaet nogen Forbedring i Sammenligning med forrige Aar.

Om naar det nu bliver sagt her fra Tingets Talerstol — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Krog —, at vi ikke skal rutte med Millionerne, saa tør jeg nok sige, at der findes jo Omraader, hvor man ikke tager det saa nøje med Millionerne. Det er ikke saa længe siden, vi gennemførte Landbrugsordningerne, og vi er indforstaaet med, at de Erhverv, der har vanskeligt ved at klare sig, skal have Tilskudsordninger gennemført her i Rigsdagen, men jeg er ogsaa bekendt med, at naar nu Rentemodtagerne skal betale de forhøjede Priser for Smør og andre Landbrugsvarer, saa betaler de dem ikke bare til den lille Husmand, der sidder i Bekneb ude paa Landet, men de betaler dem ogsaa til Herremanden og til Gods-ejeren, som ikke har dokumenteret, at han har sat noget til paa sin Produktion. Man maa ikke være for smaalig over for de daarligt stillede, det er min Opfattelse, og jeg vil stadig anbefale Forslaget og haaber, at ogsaa andre end det socialdemokratiske Parti, som jeg takker for dets Tilslutning til

Forslaget, vil følge det fornuftige at give Rentemodtagerne denne Haandsrækning, som de fortjener, takket være baade Lovens mangelfulde Revision og ogsaa takket være Prisstigningerne, som de i saa høj Grad maa lide under.

Rasmus Hansen: Den højtærede Arbejds- og Socialminister gjorde med særdeles vred Stemmeføring opmærksom paa, at den Forhøjelse, som Alders- og Invalididentemodtagerne har faaet ved den nugældende Lovgivning, er større end den Prisstigning, der er registreret af Pristallet, siden den anden Verdenskrig begyndte; men paa den Maade kan Tingene efter min Mening ikke stilles op, hvis man vil have en korrekt Sammenligning, for Pristallet siger jo ikke noget om den væsentlige Forøgelse af Udgifterne, som Rentemodtagerne har faaet i Kraft af Vareforringelsen. Paa et lille Budget spiller disse Vareforringelser nødvendigvis en meget større Rolle end paa Budgetter, som stiller væsentlig større Beløb til Raadighed i en Husholdning.

Dernæst gjorde den højtærede Arbejds- og Socialminister mig opmærksom paa, at vi jo har haft socialdemokratiske Socialministre. Jeg ser, at der ogsaa er andre, som har været særdeles ivrige efter at følge den højtærede Arbejds- og Socialminister i at pege paa denne Kendsgerning, men hvis den højtærede Arbejds- og Socialminister er ude om at give det helt korrekte Billede af den Tilstand, vi tidligere har haft her i Landet, bør han jo tilføje, at vi har aldrig nogen Sinde, hverken i dette eller i det andet høje Ting, haft et socialdemokratisk Flertal.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Det ærede Medlem var saa venlig at karakterisere Spørgsmaalet om en Forbedring af Alders- og Invalididentemodtagernes Kaar som et Duevæddeløb mellem Kommuner og Socialdemokrater. Duevæddeløb er som bekendt Narrestreger, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem synes, at han efter i Gaar at have gjort Bemærkningen om, at Rabatmærkerne var Fattigmærker, nu i Dag ogsaa skal tilføje den Udæskning af Følelserne hos de mange Tusinde Mennesker, som mener, at Alders- og Invalididentemodtagerne har faaet en halvdaarlig Behandling, at Bestræbelserne for at faa forbedret deres Kaar rettelig bør karakteriseres som Narrestreger. Hvis jeg maa give det ærede Medlem et godt Raad, saa skal det være det, at han i Fremtiden vælger sine Udtryk med lidt større Omtanke, end jeg synes Tilfældet har været de to sidste Dage.